

॥ अथ हिरण्यकेशी चरक स्तोत्रामणी प्रयोगः ॥

श्रीगणेशाय नमः ॥ ७७ ॥ अथ चरकसौत्रामण्याः प्रयोगः ॥ सद्देधा ॥ अमिंचितो सौत्रामण्या यजेते स्यंग
 भूता । चत्वारिंशत्संस्कारेषु मध्ये गोतमेन स्मृतत्वात् प्रधानभूतानि स्यात् । एतयोभूरिका सो यजेतेति च ।
 प्रधानभूतापि सामिः केवलाचेति ॥ द्विविधा । न नैकलो सौत्रामण्या सुराग्रहप्रातिषेधात् सयोग्रहावा
 स्युः इत्यापस्तंबीये दर्शनाच्च पयोग्रहपक्षमात्रिस्य प्रयोगो भिधीयते । न न वयं सीसेन राष्यक्यो ना
 पि द्वादश्या सुरेष्टिः ॥ चतुर्दश्यामुपक्रमः सामिकाचेत् केवलाचेत् पर्वणि । सामिकापि सद्यस्कालेति केचि
 स्तुतकारा आहुः । चतुर्दश्यां पर्वणि वा नित्ये स्मिन्नंतरं वा सौत्रामण्या यक्ष्ये ॥ न या यज्ञनारायणं प्रीणयानीति
 संकल्प्य ॥ षट्त्रिंशो वृत्ता समारोप्यो दवसाया यतनानि कल्पयित्वा मथित्वा निधाय कूर्म्यां डषट्कोत्प
 श्चिष्टिः निरूढवत्कृत्वा यूपो हुतिं हुत्वा एकमेव यूपं छिनत्ति एकं स्वरं सुरेष्टेरभावाद् द्वेदस्या कृतत्वाद् द्वेदं क
 राति सोमिक्या वेदे स्तुती यकरण्या वेदिं करोति सामिकायां सावित्रमग्निं चेष्ये ॥ तेन यज्ञनारायणं
 प्रीणयानीति । ततो विदिकरणं । अत्र तृतीयकरण्या वेदिं करोति । षड्विंशसंगुले न दंडेन वेदिकरणं सौ
 त्रामण्यव्यतिरिक्ते भौसावित्रमग्निं चेष्यमाण उपकल्पयत्त इत्यादि बाह्यरेखा पूरणं तं काठकाग्न्यभावेप

१३ वेदि करणं । ओं वं वरमा राभिः प्रच्छाद्येत्वेतदंतं करोति । उत्तरे दिनि वपु न काले प्रति प्रच्छाता
 योत्वा लाहृष्णी पुरीषमाहृत्य दक्षिणेनोत्तरवेदिं स्वरं करोति गृह प्रतिपत्त्यर्थं । अथ
 पादक्षिणाग्निं च करोति । स्वरं गृह पात्रासादनार्थं सूत्रांतरे तथा दर्शनात् । भो भूते सद्यस्का लप
 क्षेतं देव वाऽग्नि पक्षे प्रजापतिस्त्वासा दयतु तथा देवतया गिरस्वधुवासी देव्यादिसंवि तो कथा
 शंसनांतं कृत्वाऽनग्नि पक्षे कृत्वा अग्नि प्रणयनान्यारीष्वेत्यादि पूर्णा दुल्यंतं मविकृतं । इ
 यानि शेषो यस्मिन्काले ध्वर्युरग्निं प्रणयति तस्मिन्काले प्रति प्रच्छाता दक्षिणाग्ने रंगारा नाह
 त्य दक्षिणेन विहारं नीत्वा पूर्वास्मिन्त्वरं न्युष्योपसमा दधाति । पूर्णा दुल्यंतं कृतं साग्नि पक्षे
 पंच चतुर्गृहीतादि होमाद्यसर्वे स्वाहेत्यंतं कृत्वा नग्नि पक्षेऽनकृत्वा च तोषा यन पूर्वकं वहि
 रादि बर्हि राहरणं स्वग्नीषोमी यविकारधर्मेण वभ्वि स्वभाव पक्षे प्राजिहितवर्जं ओत्तरवेदि
 हरण

काद्यग्यन्वाधानं व्रतोपायनं बर्हिः साहरणादि। परिस्त्तणीते। तिसं प्रेष्यति। अन्वाहिता न्यपरिस्तीर्य पचो
 ग्रहस्य दोहधर्मपक्षे शाखा माहस्य वत्सानपाकरोति शाखा पवित्रं चोपवेष्टं च। सुराधर्मपक्षे न। पा
 णी प्रक्षाल्यो लपराजी स्तीर्त्वा पात्राणि प्रयुनक्ति। तत्र जुहोसह नीगिवेकं कृत्वा न्यूर्ध्वपात्राणि। दोह
 धर्मपक्षे दोहपात्राण्यपि। कुंभी स्थाने सतं शता लण्णा स्थाली तसिधानार्थं रुक्मपत्रं गोवालमयं
 पवित्रं तथा सुराधर्मपक्षे पिसतादि न दोहपात्राणि। पशुपात्रे धिया न्विशेषः। रशनां सक्षशाखां च कुं
 भी च त्वत्तमेव च। प्रतिपश्चाहरेष्टु लं वपायाः श्रवणी अपि। अन्नवरणं वाचस्य तइत्यादि ब्रह्मणः पवि
 त्रकरणादिपयो ग्रहपक्षे पयो र्थत्वेन करिष्यमाणत्वात्। सुराग्रहपक्षे तु सुरार्थत्वेन करिष्यमाणत्वात्। अ
 त्रयजमानवाचं यच्छेति प्रेषितो वाग्यतः कस्त्वेति संमार्गकाले जुहो संमार्गं नंतरं वाचं प्राणं मानिर्मृक्षं
 वाजित्वा सपलसाहः संमाज्मीति प्रत्येकमावृत्सोर्ध्वपात्राणि संमार्ष्टि। पवित्रयोर्विसर्गः। प्राक्यरूपा
 करणात्सकृदतिवत्। दोहधर्मपक्षे एतो वाचरंतीत्यादिसंक्षालननिनयनांतं प्रातदोहवत्। सुराधर्म
 पक्षे लौकिकं पयमानीय वालमयं पवित्रं सतो निधाय विलस्य पवित्रस्योपरि पर्याप्तं। पुनानुते परि० ता

२

तनेति निषिंचति। अपरो नैमित्तिको मंत्रो॥ ब्राह्मणस्य मूर्धनि खरे वासा दद्याति। अदृष्टार्थं ब्राह्मणस्य मूर्ध्नि सा
 दयित्वा यथा वकारं निदधाति पञ्चाङ्गपा होमानंतरं प्रयेण नान्नेत्यासा दयति खरे। इदानीमेव खरः।
 आसादनयस्ते मंत्रेणैव। दोहधर्मपक्षेयस्त आला इष्टुमिदिय मितिया जमानं। सुराधर्मपक्षे मजाप
 निरसि। अयं विहयं चतुर्हता। पावित्रमवमृथार्थं निदधाति। मस्येकं बर्हिरादानाद्युपाकृत्य तमाच
 रेत्। गणैस्त्वानुपाकृत्य पशून् च जुहोत्यथ। आश्विनं धूम्रमजमश्विभ्यां त्वा जुष्टमुपाकरोमीत्युपा
 करोति। पुनर्बर्हिरादाय सरस्वत्यै त्वा जुष्टमुपाकरोमीति मेवं। पुनर्बर्हिरादानादि। तद्वत्स्वत्यै त्वा जु
 ष्टमुपाकरोमी। वृक्षिं बल्लं वोपाकरोति। उपो देवां देव। रित्यादि इदमस्तु हव्यमित्यंतं प्रति पञ्चविहृत
 मावर्तते। अजानंतः० तं। सुवर्गं यात प० तिष्ठत शरैः। येना० निष्क्रीता इमे यज्ञियं भागं यंतुराय०
 ये बध्यमानाननुबध्यमाना अभ्यैसं० प्रमुं० देवाः। उपाकृता न्छ शमानान्यदस्त्वा। जीवन् देवानामपि
 यंतु पायशति विकारः। अग्निमंथनं प्रकृतिवत्॥ पूर्ववद्दशनादानाद्येकैकस्य नियोजनं। प्रोक्षणा
 दितथा कुर्यादेकैकस्य समंजनं। होतुरावाहनकाले। आश्विना वा ३ व० सरस्वती ३ मा० इंद्रमा ३ व०

२

देवांश्चाज्यपांश्चावहेत्यादि धृतेनाक्तोपशुनायेथामिति स्वरुत्त्वधित्ती प्रत्येकं तंत्रं शा मित्रशासनं पर्यगि
करणं तंत्रं उहोपाये घनंतरं ये बध्यमाना मनुबध्यमाना इति उपाकृतान्तराशमानान् जीवंदेवाना
मपियत्तुपाथः इति पञ्चान्विमुच्योदक संस्थास्थापयित्वाक्रमेण तु अन्वारभ्य तथैकैकं क्रमेणैव न
येत्परं न उल्मुकाहरणं तंत्रं यजमानाभिर्मंत्रणं तत्संज्ञपेन संग्रहः तंत्रं स्यात्स्वविदादिषु अमायु
रुष्वतः संशययता तत्रांशं प्रकृतान् स्वविदस्थस्वविदास्वरितः लोकविदस्थलोकमितगा तु वि
वागा तु मितः नाथविदस्थनाथविदा नाथमितः नवा उवेतन्त्रियध्वेन रिव्यथ देवांश्च दिथ प० यत्र० वो
देवः सविता दधातु आशानां व आशापालेभ्यः ॥ इन्द्रस्य० रभध्वं यस्माद्भीषावेपि दंततो नो अ
भयं कृतं यस्माद्भीषान्यषदत० वाशिष्ठं उक्रमिध्वं पलायिद्वं शकृत्कु कध्वं निमेहथ यस्य श
वो मायुन रुषतो रोवा पद्मिराघ्नते रामितार० पारोभ्यः परशुमुच्यत अदितिः पारा मिस्य विहृतः
प्रतिपश्चावर्तते वाक्ता आप्यायता मिस्याद्य विहृतं प्रतिपश्चावर्तते शेषनिनयनं विना रामहोभ्या
मिति सह दत्तो उत्तानं परशुमिस्यादि प्रतिपश्चावर्तते अयनिरसनवर्जं वपो हृतनां तौ आवृत्स्य सवी

३

प्यग्राणि पाणो कृत्वा तथैव च । स्थवीयाः स च सर्वाणि निधाय युगपत्पुत्रेण । उत्कृंतने । अग्निभ्यां त्वां शुभं मुक्तं
 तामि । सरस्वत्यै त्वां जुष्टां । इंद्राय त्वां जुं । नयताद्यत्र तंत्रं स्यादकीं गुह्यसनात्पुत्रा । यथार्थं मूह्यं तंत्रेण प्रयुताव
 तंत्रे तत्र तु । उर्वं तारक्षमन्त्रित । प्रत्युष्टमिति तंत्रेण प्रतिपत्ति । वायो वीहि स्तोका नामिति बर्हिषा मग्याणि तंत्रेण
 प्रास्यति । द्यौश्चेमामिति मंत्रेण वपा अग्नि मंत्र्य । त्वां मुत इति तंत्रेणामिहोति । वपाः १० यस्तमात्मेति तंत्रेण
 विकृतं । दहं हतगा दहं हतगोपुं । अतः । प्राचीनमुद्रास्य सपिप्पला ओषधीः कृतेति तंत्रेण लक्ष शारवा सुनिदधा
 ति । प्रयुता देवाः स्तीत्या वर्तते । याजमानं च तंत्रेण । इमामिंद्रियमित्यापि । इमामिंद्रियममृतं वीर्यमाभिरि
 द्राय पशवो विकित्सन् । तामिर्देवा अवतोपुमाभिरेषमूर्जं यशः सह ओजः सनेयमभ्युतामयि श्रयंतां । पृ
 र्वं त्वपरिवर्ष्य च सर्वांते तत्र रंतेतः । अत्राग्नीषोमीयविकारपक्षा एवाश्रयणीयः । अग्निभ्यां छात्रास्य वपायामे
 दसो नुबू ३ हि । सरस्वत्यै मे षस्य वपायामे दसो । इंद्राय मे षस्य छात्रस्य वपा । अग्निभ्यां । अग्निनोरहं । द्रिया
 वीभूयांसं । जेमानं महिमानमिति वा । सरस्वत्या इहं । सरस्वत्या अ० वाचमंभाद्यं पुष्यं । इंद्रस्याहं देवयज्य

येन्द्रियावीजेमानंवा। स्वाहोर्ध्वनभसंमारुतंगच्छतुर्मितितंनेणवपाश्रपणीप्रहरति। हुतासुवपासुमार्ज-
नांतै। अनपिपक्षेसोवर्णमंडलात्तुक्मंक्रषभंवेगवतीवडबांदक्षिणाददाति। तिस्रो गाः प्रत्याभ्याये-
ददाति। नान्वाहार्यवरदानेसांनिपक्षेध्वर्यवधादोषन्विष्टकंपक्षोहीददाति। आवसोयजुभस्येष्टका-
स्तावतीः पक्षोहीददातीत्यापस्तबोक्तेः पंचारीसुतरंरातंभवंति। एकविंशतिंरातंसहस्रं च विकल्पा-
र्थाः। यद्येतावतीर्दातुंनराक्रौतिमंथोदनान्ब्राह्मणानृत्विजान्याश्चभोजयेत्। अस्मिन्नेवपक्षेत्तर्वतीव-
ष्टोहीहिरण्यंवासश्चेतिब्राह्मणोक्तादक्षिणाः। अनुमंत्रणादितत्रैवोक्तं। ततः प्रधानदक्षिणा। ब्रह्मयज-
मानयोर्हिरण्येनपुंसकेनोहः। ऋषभेपुंलिंगेन। वडबायांस्त्रीलिङ्गेन। ब्राह्मणादमाहिरण्यगोवडबा-
अग्नयेहिरण्यं। रुद्रायगां। वरुणायाश्वं। अथसतस्थपयः शिष्यासादितंवेधर्मेणावेद्यामासादनादि-
धर्मेणस्वरथासादितं चेत्समाहृणीवेद्यामासाद्यव्याख्यातेपंचहोतरिपयोदेवांगत्वाध्वर्युः कुविदं-
गेसुनुदुसउपयामगृहीतोस्यछिद्रांत्वाछिद्रेणांश्चिभ्यांजुष्टगृह्णामित्याश्विनं गृहीत्वोक्ताः स्थूले-
ष्वदराणितेषांसकुभिः श्रीवासिहमिधुनंध्यात्वापत्रेणसंमृज्यएवतेयानिरश्विभ्यामेतिब्राह्मणस्य

अथ

मूर्ध्नि सादयित्वा खरे सादयति। प्रातिप्रस्थाता। कुविदंगेति। उपयामगृहीतो स्यात्। छिद्रांत्वा छिद्रेण सरस्य
सेत्वा जुष्टं गृह्णामीति। उर्ध्वपात्रांतरेण सारस्य तं गृहीत्वा कर्कशं धुसक्तुभिः हरीतकीपरिमिते ग्रीमबदरपि
ष्टः श्रीलाशादूलमिथुनंध्यापानेन परिमृज्य एष ते योनिः सरस्येति सादयति। एवमेव यजमानः कुवि
दंगे सनुदुस्य। उपयामगृहीतो स्यात्। छिद्रांत्वा छिद्रेण द्वायसुत्राम्ये जुष्टं गृह्णामीति तेन पात्रेण ऐंद्रं गृहीत्वा व
कमिथुनंध्यापानेन वदरसक्तुभिः श्रीलाकलसक्तुभिर्वा पात्रेण परिमृज्य एष ते योनिः रिद्रांत्वा छिद्रेण सादयति। उत्तरयो
रपि जोल्लणस्य मूर्ध्नि सादनं पूर्ववत्। आतरुत पुरोजशानां चिः प्रक्षालनादि पुरोजशपात्रसंसादनकाले॥
स्पष्टकपाला० नेत्रपात्रेन प्राशिचं सादयति। पशुपुरोजशानिर्वपणकाले बाहस्यस्य सद्भावे तस्याशोकपालानि
तन्मूर्ध्नि राकपालानि तस्य पशुपुरोजशानि रूपा ऐंद्रा विवरा रुणां निर्वपति। जिष्कलीकरणं ते हते वा चं विसृ
ज्य शमितः पशुनिवेशाधिगुदामानि हेषीः क्रोमः स्त्रीहः पुरीतनानि मेदांसि समवधातवा इति संप्रेष्यति। धृष्टिर
सीति सक्तुदुपवेशदानं। भ्रूणामंगिरसां तपसा तप्यतेति प्रतिकुंभ्यावर्तते। द्योश्चेममिति चाविर्कृतौ। शमितारं पा
कार्थं निधुन्य तंडुलप्रक्षालनादि भक्तं कृत्वा सादनां ते हते योनः कनीय इत्येद्रं। यतोऽस्थः सर्वतदति तत्रेण सावित्र

वारुणयोः॥ अयं विहव्यं चतुर्होत्रो॥ अध्वर्युः प्रतिपस्वितृयजमानायथारचं ग्रहानारदवेते दक्षिणेन
 गत्वेनतर वेद्यादक्षिणततिष्ठति॥ अग्निभ्यां सरस्वत्या इन्द्राय पुत्राभ्यां सोमान् सराम्नाः प्रः स्थितान्त्रे
 व्येति प्रेष्यत्यध्वर्युरेव॥ वषट्कृतानुवषट्कृतयोस्तत्तरसैर्घास्वस्वंग्रहं जुहुति॥ अग्निभ्यामिदं० सर
 स्वत्या इदं० इन्द्राय सुत्रां स्पे इदं॥ अहो व्यमेह० संवृहंतं॥ इति हुतानुमंत्रणं प्रस्थापनायः॥ अग्निघाताः पितरः॥ अ
 मिघातानुमतो० ये अग्निघाता येनग्नि० ब्राह्मणो नाः॥ अनुवषट्कारे अग्नये इदं० अग्ने रंहं देव यज्यथा युष्मान्०
 अग्निर्मोदुरिषादिति च॥ बार्हस्पत्यस्य पक्षे तसुरो जज्ञेन प्रचर्य वदत्र शिष्टमिति स्वस्वंग्रहं भक्षयंति॥ अध्वर्युर्भक्ष
 यतः॥ नानाहिवां० इति त्रिरावृत्याभिर्मंत्रयते॥ दक्षिणाग्नौ दंडादो शतान्तराणां स्थालीमुपरिष्ठादितस्य धारयेति॥ श
 तान्तराणां सौवर्णेन रुक्मेणापि हितां॥ पितरो मदांतां सोमप्रतीका व्यशेम देवहितं यदायुः॥ इन्द्रपीतो विचक्षणो व्यशे
 म देव० युः॥ यमे मनो यम गतं यद्वा मे अपरागतं॥ राजा सोमेन तद्वयमस्या सुधारयामसि व्यशेम० युः॥ इति तस्यामे
 तंपयः शेषमवनयेत् प्राचीनावीतिं॥ प्राचीनावीतिन एव स्ववंती पितृमतीभिर्वा न्यानुवाक्याभिरुपतिष्ठते॥ च
 सोमप्रविकितो मनीषेति तिसृभिः शतान्तरायाः पुरस्तादस्थितो ध्वयुः॥ बर्हिषदः पितर उतीति तिसृभिर्द
 क्षिणतः स्थितो ब्रह्मा॥ इति तिसृभिः पश्चादस्थितो होता॥ वान्याये दुग्धं यदग्ने कव्यं बाहन॥ त्वममर इदं इति

तिस्रभिरुत्तरतस्त्रिंशत्ताम्रग्रीध्रः॥ मातलीकव्यैः॥ येतात्तपुः॥ हव्यवाहमजरेपुरुप्रियमितितस्त्रिभिरध्वर्यु
 र्दक्षिणेग्नौतामिन्नेवशतात्तम्रांस्थापयति॥ एतदेतं कृत्वा पाशकं कर्मप्रतिपद्यते॥ इदं हवीरित्यादि
 प्रथमकुंभ्यां कृत्वा पुनः पंचगृहीतं पृषदाज्यं च गृहीत्वा तस्मिन्नेव गत्वा मंत्रेणाभिधारयति॥ एवमपर
 कं चक्रमेणोद्धारयक्रमेणासादयति॥ तन्नेण याजमानं॥ हृदयशूलान्प्रज्ञातानि दधाति॥ साग्निपक्षे
 पूष्णो मृत्युग्रहं गृह्णाति॥ विपश्चितश्च सृचमुक्ता उपयामगृहीतो सिमृत्स्ववेत्वा जुष्टं गृह्णामीति ओं व
 रेयात्रेयूष्मा एकदेशं गृहीत्वा दमेण परिमृज्य एषतेयो निर्मृत्स्ववेत्वेत्यंतवेद्यासादयति॥ व्याख्यातेपं
 चहोतरि जुहूय भूतो रित्यादि॥ मनोतावर्तते स्वस्ववसाहोमावशेषकं॥ पात्रोतरे निनीयांसि परं
 मिद्धाततः परं॥ दिशां प्रतीज्यां तन्नेण शेषेण निहितेन तु॥ आश्विनस्यावदायानस्त्रिभिरिडां व
 र्धयतीत्यंतं कृत्वा श्रुताश्च तान् परस्मै सर्वेषामंतं संनिधायाभिमुद्राति तन्नेण॥ वसाहोमग्रहणा
 तं कृत्वा समवत्तधानी तन्नेव विसृज्य अन्या सुच अंतरायूपनीत्वा जुह्वामेव हिरण्यमाधायाभिधा
 य नोपभूति॥ अश्विभ्यां छागस्वहविषो नु ब्रूहि॥ आश्राव्य प्रत्याश्राविते॥ अश्विभ्यां छागस्य

हविषः प्रेष्य ॥ अंतरिक्षायेदं । अश्विभ्यामिदं । आन्वितोरहं देवयज्ययेन्द्रियावी० जेमानमितिवा । नस्विष्टकृत् ।
 वसाहोमशेषं पात्रांतरे निधाय सर्वेषामंतं तं त्रेण दिश्यामः । जुह्वसाहोमहवन्योरेवोपस्तीर्य सारस्वतस्य जुहू
 पभृतवत्समवत्तधानीषु अवदाय वसाहोमं च गृहीत्वा जुह्वसाहोमहवन्योरेवाभिघार्य सारस्वत्ये मेषस्य हवि
 षोनुब्रू ३ हि । आश्राव्य प्रत्याश्राविते । सारस्वत्ये मेषस्य हविषः प्रेष्य । अंतरिक्षायेदं । सारस्वत्या इदं । सारस्वत्या अहं दे
 वयज्यया वाचमन्नाद्यं पुमेयं निस्विष्टकृत् । वसाहोमं कृत्वा पूर्वशेषशेषं निनीय वसाहोमहवन्योरेवोपस्तीर्य ऐंद्र
 स्य सारस्वदाय वसाहोमं च गृहीत्वा वसाहोमहवन्योरेवाभिघार्य । इंद्राय मेषस्य छागस्य वा हविषोनुब्रू ३ हि । आश्रा
 व्य प्रत्याश्राविते । इंद्राय छागस्य मेषस्य वा हविषः प्रेष्य । अंतरिक्षायेदं । इंद्रायेदं । इंद्रस्याहं देवयज्ययेन्द्रियावी०
 जेमानं वा । नस्विष्टकृत् । बार्हस्पत्यपक्ष एव मे तेनापी द्वा । नस्विष्टकृत् । श्रुतानश्रुतान्पशून्संनिधाप्येन्द्रः प्रा
 णाण इत्यविकारेण तं त्रेणाभिभृशय वसाहोमशेषाणि वसाहोमहवन्यां क्षिप्वा दिशि प्रतीज्यादियुपस्थानां तं कृत्वा
 पुरोडाशैः प्रचरति । जुहूमुपस्तीर्य ऐंद्रस्य पुरोडाशस्य जुहूकामवदाय जुहूकामेवाभिघार्य । इंद्रायानुब्रू ३ हि ॥
 इंद्रयज । इंद्रायेदं । इंद्रस्याहं देवयज्ययेन्द्रियावी० एवं सा वित्रवारुणाभ्यां प्रचरति । अन्नादोभूयासमित्युभयोः ॥
 बार्हस्पत्यस्य पुरोडाशप्रमुखानां पुरोडाशानां मवत्तस्विष्टकृत्युपभृत्य वदायाभिघार्य षष्ठ्या ज्यसुव जुहूकामा

नीयप्रसाक्त्य।वनस्पतयेनुज्ञहि।वनस्पतयेप्रेष्येति।वनस्पतिमिष्टा।ओपभृतं जुहामानीयाग्रयोस्विष्टकृतेनु
 ५ वृत्तमयोस्विष्टकृतेप्रेष्येति।अग्रयोस्विष्टकृतश्च।अग्नेःस्विष्टकृतोहं देवयज्ययायुषान्यज्ञेन प्रातिष्ठांगमेये॥
 आग्निर्मा० वेश्चानरेह विरित्येतदंतं कृत्वा साग्निपक्षो विद्युदसि विद्य० आनमित्येतावतेनापउपस्पर्श्यापमृत्युमि
 ति शेषं पक्षार्थमिव शिः पमृत्युग्रहं जुहोति।मृत्युच इह॥ वृष्टिरसि वृश्चमेपा आनमित्यपउपस्पर्शेत्। पराक्ष्यः
 पुरोडाशेभ्यश्च प्राशिन्नमवदाय समवत्तधान्यामेव बार्हस्पत्यादि पुरोडाशानामिडांसमवदाय पराक्ष्य एव यज
 मानभागमवदाय न पुरोडाशेभ्यः अभिघारयति। पर्वजिनादिमार्जनां ते अधर्युर्मृत्युग्रहं भक्षयति। मक्षो सी
 तिमंद्राभिभूतिरिति वागादिनिर्देशः॥ पिष्टलेपादिप्रतिपत्तिं कृत्वा ग्रीक्षेपयजा नित्यादि। प्रतिप्रस्थातरेतानि
 गुदकांडानि तिर्यगसंभिंदन्नेकादशधैकादशधा संछिद्येत्येवं विकारेण तंत्रे लोपयजः प्रेष्यति। सर्वेषां गुदकां
 ङानामेकेकमवदानमवदाय तंत्रेण समुद्रंग छतस्वाहेत्यादि बहुवचनां तेन उपयजः सर्वत्र द्रष्टव्याः। जुहोस्व
 रुमं श्रुत्वेत्यादि हर्ववत्। उ० अतिषु अश्विनोरहमुज्जिति मित्यादियथा देवतमूहः॥ पत्नी संवत्सेषु जाघनीभ्यः
 अवदायेत्यादितंत्रं बाहूनामिदं ददाति। प्राक् हृदयशूलमचाराद्विकृतं न हृदयशूलं न प्रचरंति। सुमित्रान
 रतिमार्जनं प्रभृती। निकर्माणि प्रतिपद्यंते समिदाधानादि ब्राह्मणतर्पणां तानि समाध्यावभृथस्य तंत्रं प्रक्रमय

ति। सौमिकावभृथवत्। पुरोडाशमुत्साद्य पग्रहपात्रैः पयो लिप्तेः स्त्रा ल्यादिभिश्च पुरोडाशेन चावभृथमवयं
 ति। न साम गीयते। तृष्णीमेव। उरुः हिराजेत्येतदेतं कृत्वा परेत्यसौमिकावभृथवदनूयाजोतं कृत्वा तृष्णीं यो
 क्रंविमुच्य। पयोग्रहपक्षेमासराभावान्न होमः। संप्रवेधनकाले। यस्ते देववरुणगायत्र छंदाः पाशा इत्यादि। ह
 दयश्चरुल प्रवेधनांतं कृत्वा वभृथनिचंकुणे त्यवशिष्टानि संप्रविध्य देवीराप इत्युपस्थाय सुमित्रान्न रतिमर्ज
 नं स्नानं च कृत्वा अहतवाससा बुद्धितः संप्रेष्यो न्नयनवर्जं प्रत्यायनं तृष्णीं क्रियते। प्रातिपुतः प्रत्यस्त इ
 ति भवतः॥ परुवत्स मिथो धारयंतः। विहारंगत्वा ब्राह्मणतर्पणां ता संतिष्ठते ॥ ६७ ॥ नीळकण्ठेन लिखितं॥

श्रीगणेशायनमः॥ वागर्थविवसं पठो वागर्थप्रतिपत्तये । जगतः पितरो वंदे पार्वतीपरमेश्वरे ॥ १ ॥ कंस्तु
 र्यप्रमवो वंशः कंचाल्पविषया मतिः । जितीर्षुर्दुःस्तरं मोहादुद्वेपनास्मि सागरं ॥ २ ॥ मंदः कवियशः
 पार्थीगमिष्याम्युपहास्यतां । प्रांशुलभ्ये फले मोहादुद्वेहुरिव वामनः ॥ ३ ॥ अथवा कृतवाग्
 रारे वंशे स्मिन्पूर्वस्वरिभिः । मणौ वज्रसंयुक्तीर्णं स्तनस्यैवास्ति मे गतिः ॥ ४ ॥ सोहमा जन्म
 शुद्धानामाफलोदयकर्मणां ॥ आसमुद्रं क्षितीशानामानाकरधवल्मेनां ५ यथाविधि
 कृतान्मीनां यथाकामार्चितार्थिनां यथापराधदंशानां यथाकामप्रबोधिनां ६ त्याग्यसंभ्र
 तार्थानां सत्यायनितभाषिणां यथासेविनिगीर्षणाप्रजायेरहमेधिनां ७ शैशवेभ्यस्तविद्यमा
 यौवने विषयेषिणां वार्धके मुनिवृत्तीनां योगेनांततनुत्पजां ८ रघूणां मन्त्रयं वक्ष्ये तनुवान्विभ
 वोपिसन् तदुणेः कर्णमागत्य चापलायप्रणो वितः ९ तंसंतः श्रोतुमर्हति सदस्यधत्तिहेतवः ॥

